

Til Integrationsminister
Birthe Rønn Hornbech
Ministeriet for flygtninge, indvandrere og integration
Holbergsgade 6
1057 København V

København den 9. februar 2010

Kære Birthe Rønn Hornbech

Som tilhører ved Integrationsudvalgets samråd vedr. beløbsordningen fredag den 5. marts 2010, bed jeg mærke i dine udsagn om, at du ikke mente, at man skulle anklage nogen uden at have juridiske beviser og at det var urimeligt at sætte CSC Danmark A/S for en folkedomstol i den aktuelle sag. Jeg opfattede, at disse bemærkninger blev efterfulgt af en bemærkning, som udstrålede mishag over "den fagforening, der fører sin fagforeningspolitik".

Det var jeg bestemt forundret over at høre. Vi har faktisk arbejdet længe og energisk for at løse sagen, til fordel for vores medlem, som naturligvis ikke har haft nogen speciel interesse i at få medierne inddraget.

På den baggrund vil jeg gerne, på vegne af PROSA, forklare ministeren, hvorfor vi alligevel har følt os tvunget til at bruge medierne til dækning af denne sag.

Lad os allerførst sige, at PROSA hele tiden har været positive over for at få højt kvalificerede it-specialister til Danmark. Men vi har da også arbejdet på, at ordningerne blev udformet således, at der reelt ER tale om specialister og at de faktisk aflønnes på linje med danske specialister på samme kompetence niveau. Så langt opfatter jeg, at vi er enige.

Vi hører første gang om denne sag i august 2009, da vi i PROSA blev ringet op af en indisk it-specialist, som fortalte os, at han mente, at han blev snydt af sin arbejdsgiver. Konkret var han af den klare opfattelse, at arbejdsgiveren ikke overholdt den kontrakt, han havde indgået med dem. Men PROSA kunne ikke agere, fordi manden i første omgang ikke ønskede at sige, hvem han var eller på hvilken arbejdsplads han arbejdede. Sådanne henvendelser får vi faktisk jævnligt i PROSA. Men vi kan i sagens natur ikke direkte hjælpe udenlandske it-folk, som ikke tør give sig tilkende – vi kan kun rådgive dem, om hvordan det danske system fungerer. Denne it-specialist henvendte sig imidlertid flere gange til os telefonisk gennem de næste par måneder. I oktober 2009 fortalte han os, hvem han var og på hvilken arbejdsplads han arbejdede. Og han besluttede at indmelde sig i PROSA. Han valgte selv at henvende sig til ledelsen i CSC Danmark A/S, hvor han udførte sit daglige arbejde. Han spurgte, som han så ofte før havde spurgt sin nærmeste leder, hvordan det kunne være at han kun fik 285 kr. pr. dag i diæter, når der i den kontrakt, han havde indgået, klart stod, at han skulle have 550 kr. pr. dag. Få dage efter denne henvendelse blev han sendt hjem – datoen på hans returbillet blev ændret fra 12. januar 2010 til den 31. oktober 2009. PROSA gik nu ind i sagen med en skriftlig henvendelse til ledelsen i CSC Danmark A/S (herefter kaldet CSC), hvor vi i mange år har haft overenskomst, dels for at kræve at CSC respekterede og opfyldte den indgåede kontrakt, dels for at få CSC til at udskyde hjemsendelsen af vort medlem til det oprindeligt planlagte tidspunkt. CSC afviste fuldstændigt at udskyde hjemsendelsen, men lovede i øvrigt at undersøge sagen. Selv om vi rykkede for at få et svar i sagen, vendte CSC ikke tilbage med flere oplysninger. Vores hovedorganisation FTF indkaldte

derfor, sammen med PROSA, til et såkaldt mæglingssmøde i sagen med CSC og deres hovedorganisation, Dansk Erhverv. Mødet blev berammet til den 14. december 2009. Her afviste CSC og Dansk Erhverv, at de havde nogen form for ansvar for de vilkår, som vort medlem arbejdede under. De fortalte os meget håndfast, at vi bare kunne henvende os hos CSC India PVT LTD (som det antydes af navnet er dette en indisk virksomhed i den globale CSC koncern), hvor han var ansat. CSC havde efter deres opfattelse ikke nogen form for ansvar for disse forhold. De tilkendegav samtidigt, at Udlændingesservice (US) til fulde godkendte alle deres opholdstilladelser. Det foregik angiveligt på den måde, at US havde godkendt at benytte en nettolønsordning. Den fungerede således, at CSC brugte beløbsordningen, men gerne måtte betale en løn på under 375.000 kr. i løn om året, når bare nettolønnen svarede til det, en dansk lønmodtager ville have i nettoløn med en brutto årsindkomst på 375.000 kr.

PROSA indsendte på denne baggrund den 15. december 2009 en anmeldelse til Udlændingesservice med vedlagt dokumentation (bilag A). Det var allerede da vores klare opfattelse, at disse aftalevilkår måtte være ulovlige.

Vi fik aldrig noget svar på denne anmeldelse, end ikke en bekræftelse på modtagelsen af vor henvendelse. Midt i januar 2010 kontaktede jeg telefonisk US for at høre, hvordan det gik med behandlingen af vores anmeldelse. Den sagsbehandler jeg fik i røret, forklarede mig, at denne anmeldelse ikke gav US anledning til nogen form for handling. Det blev oplyst, at US alene arbejder med at udstede og inddrage arbejds- og opholdstilladelser. Hvis vort medlem fortsat havde været i Danmark, ville vores anmeldelse have medført, at US tog stilling til, om vort medlems arbejds- og opholdstilladelsen skulle inddrages. Men da vort medlem jo allerede var sendt ud landet, var det jo ikke nødvendigt at bruge tid på at overveje dette. Og sagsbehandleren meddelte mig, at PROSA ikke havde noget krav på hverken et svar eller nogen forklaring.

Da CSC kort tid efter på et forhandlingsmøde med en række af de andre organisationer på virksomheden gentog påstanden om, at Udlændingesservice godkendte nettolønsordninger, kontaktede jeg den 1. februar 2010 igen US. Den nye sagsbehandler, som jeg talte med forklarede, at han ikke konkret vidste, om CSC havde sådan en ordning, men at han havde kendskab til, at der var en hel del virksomheder, der havde en sådan ordning. Jeg skulle tale med kontorchefen, hvis jeg ville vide, om CSC havde fået godkendt sådan en ordning.

Da det den 2. februar 2010 lykkedes mig at få fat i kontorchef i US, Annedorte Elkliit, benægtede hun, at CSC eller andre skulle have fået godkendt sådan en ordning. Hun kunne til gengæld ikke forklare, hvordan lønnen så kunne nå op på de krævede 375.000 kr., når der ifølge CSC ikke blev betalt skat og de ansatte i hvert fald ikke fik dette beløb. Hun oplyste, at hun heller ikke kunne finde ud af det, fordi US ikke arkiverer sager efter arbejdsgiver og således ikke var i stand til at finde oplysninger om CSC. Hvis jeg ønskede flere oplysninger om dette spørgsmål, måtte jeg bede om aktsindsigt i en konkret sag.

Jeg søgte samme dag (2. februar 2010) om aktsindsigt i den generelle sag mellem US og CSC om opholdstilladelser for indiske medarbejdere. Det forekom for mig meget klart ud fra samtalen, at der var noget galt, idet det var mit indtryk, at der var noget, som US ikke ønskede at få frem. På denne baggrund vurderede vi, at sagen var kørt endeligt fast – og at ingen var villige til at give os de oplysninger i sagen, som gjorde, at vi kunne forstå på hvilket grundlag, sagsbehandlingen i US foregik.

Vi modtog dog en aktindsigt den 24. februar 2010, men dens indhold rejste mindst lige så mange spørgsmål, som den gav svar og de svar den gav var stærkt foruroligende. (bilag B redegørelsen og bilag C kommunikation mellem CSC og US)

Vi har i PROSA løbende gjort os ganske store bestræbelser på at finde ud af, om der kunne tænkes at være en måde, hvor denne ordning kunne være lovlig. For vi er faktisk meget enige i, at man ikke bare skal beskyldte nogen for at lave noget ulovligt, hvis det ikke er rigtigt.

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 93, fremsat 29. november 2006 (da beløbsordningen blev vedtaget første gang), fremgår følgende vedrørende beløbsberegningen: "... I vurderingen af, om betingelsen om en årlig aflønning på mindst 450.000 kr. er opfyldt, kan indgå både løn udbetalt i Danmark og løn udbetalt i udlændingens hjemland (ved udstationering). Der medregnes alene indkomst, som er skattepligtig i Danmark eller for så vidt angår indtægt udbetalt i udlandet, indkomst som ville være skattepligtig i Danmark. Løn udbetalt i form af f.eks. kost, logi, diæter m.v. indgår således i vurderingen. Det er dog en forudsætning, at der er proportionalitet mellem den udbetalte løn og løn i form af f.eks. bolig, transport, telefon m.v. Som udgangspunkt skal mere end halvdelen af lønnen udgøres af udbetalt løn."

Som vi læser denne tekst kræver beløbsordningen altså helt klart, at der kun indgår skattepligtig indkomst ved vurderingen af, om indkomsten når op på de krævede 375.000 kr. Selv for en lægmand må det være klart, at en fiktiv sparet skat IKKE kan være en del af den skattepligtige bruttoindkomst. Den sidste mulighed vi kunne forestille os, for at det hele alligevel var lovligt, var at CSC faktisk havde betalt skatten og så af en eller anden grund gav os forkerte oplysninger om dette. Men det har vi også kontrolleret i det ene tilfælde, hvor vi har haft mulighed for at gøre det. Resultatet af denne undersøgelse viste, at der ikke er indbetalt så meget som en krone i skat i Danmark for vores medlem. Det er altså ikke her, pengene er.

Vi er i besiddelse af den ansøgningsblanket, som CSC har underskrevet. De har skrevet, at de betaler en skattepligtig bruttoindkomst på 31.126 kr. pr måned plus bolig og underskrevet dette på tro og love og under straffeansvar. Men vi ved at vores medlem ikke har fået dette beløb – langt fra. Han fik nemlig 7.950 kr. mindre i diæter end angivet i kontrakten og der er indregnet en fiktiv skat på 11.579 kr. CSC har selv til radioen fortalt, at de når op på det angivne beløb ved at tillægge et beløb, som de ikke betaler, men som de skønner, er sparet i skat. Uanset Udlændingenservices eventuelle rolle, mener vi, at det må være klart for CSC, at ingen i Danmark kan give tilladelse til at skrive under på noget, der er i strid med sandheden (Bilag D).

Det som foregår her er efter vores bedste opfattelse ganske enkelt ulovligt. Men vi kunne ikke få nogen af de ansvarlige embedsmænd til at redegøre for, hvordan man er nået frem til kunne benytte denne ordning, eller til at skride ind over for CSC.

Vi stod i en situation, hvor systemet svigtede totalt. Derfor valgte vi at samarbejde med pressen om at få belyst disse forhold. Pressen, er demokratiets sidste bolværk, når systemet ikke lever op til sit ansvar. Og det glæder os, at de medier, som har bidraget til at dække denne sag, har gjort det på sober og saglig vis. De har givet alle parter fuld adgang til at udtale sig om sagen, som god praksis for journalistik også byder.

Vi kan konstatere, at vi i dag, en måned efter at sagen blev rejst i pressen, endnu ikke har kunnet få et svar. End ikke fra dig, som er ansvarlig minister for området. Vi har heller ikke kunnet få oplyst, hvornår vi vil

kunne få en redegørelse om sagen. Når tingene er så komplicerede, at end ikke en af landets ministre kan få det udredt på nogle uger, så må det være kompliceret. Vi ser fortsat frem til at få et svar.

Vi noterede os ministerens begrundelse for, at det er vigtigt, at der faktisk betales som foreskrevet – nemlig at snyd med beløbet ville medføre social dumping – ubillig konkurrence og være ødelæggende for velfærdssystemet og i sidste ende ødelægge ordningen. Vi er meget enige. Og hvor er det trist, at det ikke er lykkedes for ministeren at få disse principper implementeret i US's Jobkontor. Men det må vi konstatere, at det ikke er. Vi kan nemlig se i aktindsigten med bilag, at US har med sikkerhed har givet tilladelse til at anvende den beskrevne nettolønsordning, når det gjaldt ophold efter positivlisten. Tilladelsen er underskrevet af centerdirektør Inge Bruhn Thomsen. Det betyder, at når de skulle vurdere, om der var tale om sædvanlige løn- og ansættelsesvilkår, har de anvendt en nettolønsbetragtning. Det er for os klart, at løn i Danmark sammenlignes som bruttolønninger. Hvis US havde haft ministerens principper implementeret, ville det have stået klart, at en nettolønsbetragtning ville medføre både social dumping og ubillig konkurrence. En sådan ordning svarer jo i omkostninger til sort arbejde, når der er tale om, at der ikke betales skat af lønnen.

Vi har svært ved at forstå, hvorfor ministeren retter sin harme mod os, fordi vi ihærdigt forsøger at afdække disse sager om misbrug. Vi hjælper jo blot med at sikre, at principperne, som ligger til grund for ordningen også overholdes i praksis.

Vi har anmeldt en veldokumenteret sag til US, som du fortsat anviser, at vi skal gøre. Men når systemet ikke virker og US ikke vil give os et svar, så er pressen demokratiets yderste skanse. Den er vi selvfølgelig nødt til at bruge i sådan en situation.

Vedrørende vores indiske medlem og dennes ytringsfrihed, som du tilsyneladende vurderer helt på lige fod med danskeres ytringsfrihed: Her vil vi også gerne bidrage med fakta. Vores indiske medlem fik i Indien udbetalt en månedsløn svarende til ca. 5.000 kr. før skat – og 4.500 kr. efter skat. Han er efter sin indiske kontrakt forpligtet til at opretholde en bolig i Indien – hvor hans kone har boet, mens han har været udstationeret i Danmark. Han har altså reelt dobbelt husførelse.

Som et tillæg til de indiske kontrakter er der indført en klausul, som betyder, at hvis inderen opsiger sit job inden for en 2-årig periode efter hjemkomsten til Indien, så bliver han pålagt en bod på 300.000 rupees. Det svarer til ca. 33.000 DKK, et meget stort beløb efter indiske forhold.

Da vores indiske medlem måtte konstatere, at CSC ikke ville overholde den med ham indgåede aftale; men valgte at løse problemet ved i stedet for at kræve ham returneret til Indien, afgav han sin opsigelse til udgangen af år 2009. Han trak sin opsigelse tilbage igen umiddelbart efter, men CSC fastholdt den, formentligt fordi de alligevel ville have opsagt ham. Tilbage i Indien blev han afkrævet den nævnte bod. PROSA var i første omgang indstillet på at køre en retssag vedr. dette i Indien. Baggrunden for boden var nemlig, at han skulle være under uddannelse i Danmark. Det var han reelt ikke, idet han under hele sit ophold udførte arbejde direkte for CSC Danmarks kunder. Desuden opsagde han jo sit job, fordi CSC misligholdte de aftalte ansættelsesvilkår. Desværre for vort medlem har man i Indien et system svarende til det system, der var i Danmark i forhold til karle og tjenestepiger på landet, frem til tyendeloven i 1921 blev afskaffet og afløst af medhjælperloven. Nemlig en skudsmålsgang der skulle være i orden, for at man kunne skifte job. I Indien er der et tilsvarende system her kaldet "releaving letter" (fratrædelsespapirer). Uden

disse fratrædelsespapirer kan man ikke få et nyt job. Da vi således ikke kunne køre sag mod klausulen, tilbød vi i stedet at betale boden. CSC Danmark henviste til CSC India, men vores henvendelse til dem om betaling blev aldrig besvaret. I stedet blev vores medlem flere gange kontaktet af CSC India. Han konkluderede på baggrund samtalerne, at han ikke ville få disse papirer, hvis han fortsat ønskede at føre sag mod CSC Danmark for at få overholdt sin kontrakt. Han bad os derfor om at trække sagen mod CSC Danmark og PROSA meddelte på denne baggrund den 30. januar 2010 CSC Danmark og CSC India, at vi trak sagen. Alligevel har han først i går den 8. Marts 2010 modtaget sine fratrædelsespapirer. Vi har endnu ikke fået oplyst, om det job han for længst har fået, men ikke kunnet påbegynde, stadig er ledigt til ham. CSC India har flere gange udskudt afsendelsen af fratrædelsespapirerne, med henvisning til, at CSC Danmark ikke har bekræftet, at sagen er trukket. Det er den pris, han betaler for at have rejst sagen i Danmark – mere end 2 måneder uden nogen form for indkomst. Så ytringsfriheden i Danmark gælder ikke for de indere, som CSC Danmark henter herop fra deres indiske søsterafdeling. De rettigheder de har efter dansk lov, har de ingen mulighed for at håndhæve. De bliver henvist til Indien, hvor de ikke har mulighed for at køre en sag, hvis de også vil kunne udføre deres erhverv. Danske lønmodtagere har heller ikke mulighed for at håndhæve reglerne og har dermed ingen mulighed for at beskytte sig mod denne sociale dumping.

Vedr. normale ansættelsesvilkår: Da vores medlem reelt har dobbelt husførelse, er det desuden vores standpunkt, at han i overensstemmelse med de danske regler på arbejdsmarkedet (herunder overenskomsterne på CSC) oven i lønnen burde få udbetalt diæter og stillet en bolig til rådighed. Vi forstår godt at bemærkningerne i loven gør, at disse beløb må indregnes i hans løn, set i forhold til beløbsgrænsen. Men når det oveni skal vurderes, om der er normale løn- og ansættelsesvilkår, så må vi sige, at det ikke er i overensstemmelse med praksis på det danske arbejdsmarked eller med overenskomsterne på CSC.

Vores medlem er reelt blevet aflønnet med 23.050 kr. som skattepligtig bruttoindkomst, heraf vedrører de 18.050 kr. udgifter til dobbelt husførelse, mens de 5.000 kr. vedrører normal løn.

Reelt burde han omfattes af PROSA/CSC's overenskomst med CSC, men når fagforeninger ikke kan få oplysninger om, hvem der får opholdstilladelse på overenskomstdækkede virksomheder og udlændingene ikke må fortælle nogen om deres vilkår (hvid de ikke øjeblikkeligt vil hjemsendes), er det en næsten umulig opgave for de faglige organisationer at sikre, at de faktisk bliver aflønnet efter overenskomsten.

Vi er meget glade for, at ministeren vil indkalde arbejdsmarkedets parter for at se på ordningen igen, nu hvor det står klart, at den danske lovgivning og ordningens udformning ikke rummer mulighed for, at der leves op til dens hensigter.

Vi mener desuden, at vi er i vores gode ret til at være meget i tvivl, om hvorvidt US har udført deres arbejde i overensstemmelse med gældende lovgivning. Det har ikke været muligt for os, at få Udlændingetjenesten til at svare på, om det er lovligt, at indregne en fiktiv skat som en del af beløbet på 375.000 kr. US har ikke reageret på vores anmeldelse. US reagerer tilsyneladende ikke på, at CSC beder om at fortsætte nettolønsordningen og når de får afslag, beder om en godkendelse uden at vise kontrakter, da det vil tage tid at lave om. Jamen det er vel nødvendigt at ændre kontrakten, hvis lønnen skal øges. Tilsyneladende medfører det end ikke, at US efterfølgende finder anledning til at kontrollere bare en enkelt af de mange sager grundigt, f.eks. for om CSC pludselig skulle være begyndt at betale skat for deres indiske medarbejdere. De kan jo se i kontrakterne, at lønnen ikke blev øget.

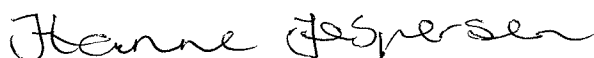
Vi er desuden særdeles bekymrede for, at det faktisk ikke drejer sig om et enkelt sort får, som ministeren ellers meget forståeligt udtrykker forhåbning om. Dansk Erhverv, IT Branchen og Dansk Arbejdsgiverforening støtter efter vores oplysninger CSC i, at den anvendte praksis er lovlig. Det og oplysninger fra US selv, om at flere virksomheder har fået godkendt sådanne ordninger, giver os anledning til stor bekymring for, hvilke interesser US varetager. Hvis det var tale om et enkelt sort får, måtte man forvente, at en arbejdsgiverorganisation, i stedet ville vælge at beskytte, de lovlydige virksomheder mod ubillig konkurrence.

Ministerens skal være opmærksom på, at hvis der virkelig har været sådanne aftaler mellem virksomheder og US, om godkendelse af en nettolønsordning, så ville man med den modus operandi, vi har set, kunne hemmeligholde det, så længe der ikke var en udlænding, der tog det op. Oplysninger er nemlig kun tilgængelige for virksomheden, US og den enkelte ansøger. Fagforeninger har ikke kunnet få adgang til nogen form for oplysninger – selv om vi faktisk har forsøgt at få indsigt. Denne situation er som beskrevet kun blevet afdækket, på grund af den indsats, som er ydet af en særdeles modig indisk it-specialist. Han har også lært, hvad prisen er for at kræve sin ret i Danmark. Derfor synes det mærkeligt, at klandre os for at bringe sagen op, der hvor man har været klar til at høre på os. Man skal også være opmærksom på, at den udenlandske arbejdskraft har meget ringe mulighed for at gennemskue, om de får den rigtige betaling. Vort medlem reagerede jo kun på, at han fik mindre, end der stod i kontrakten – Ikke at det på mange andre måder også var i strid med reglerne. Det kunne han nemlig ikke vide.

Vi skal stadig ikke dømme, men ud fra alle de mange oplysninger vi har, herunder de forklaringer, der er kommet, er der klart tale om bestyrket mistanke både i forhold til CSC og US.

Med venlig hilsen

På vegne af PROSA

Hanne Lykke Jespersen, Forbundssekretær

Bilag:

A: Vor anmeldelse til udlændingesservice

B: Ansøgning fra CSC til US (AR1)

C: aktindsigt

D: Bilag til aktindsigten

E: Brev fra Dansk Erhverv om afvisning og henvisning til CSC India